

Titus har faaet Prygl.*)

Titus' Forhold til „Dif.“ er som en Søn, der har begyndt at gøre lidt Rygte i Hjemmet. Men, naturligvis, Titus trænger til Opdragelse. Og det er ikke let for Titus at tilføje, at nu har han faaet Prygl. Dog, hvad hjælper det at nægte det. Det skete nemlig forleden Dag, at der kom en ret Timotheus med „draget Svær men luftet Bist“ og gav Titus en stem Dragt Prygl. Det gjorde naturligvis „Dif.“ ondt at skulle se, at Titus fik Prygl. Men formodentlig fandt „Dif.“ Sufalselse i det gamle Ord: „Rød uden Salt og Varn uden Tugt forderbes snart“, og til den Ende tager „Dif.“ naturligvis imod enhver Gaandsråkning, der kan tjene til Titus' heldige Opdragelse. Sa, det gaar mere og mere op for Titus, at „Dif.“ holder af ham som en god Fader sin Søn. Er det ikke opmuntrende, at Titus i sin Avide og Evie kan se saaledes paa det hele, det spaar godt, ikke sandt, for Titus' rette Opdragelse.

Men i Betragtning af Prygleopdragelsen, da er der denne pigefølgte Sandhed, som efter vige Mænds Raad ikke tør omgaaes, at man skal vogte sig for, at man ikke først paadutter en — selv om det var en rigtig uartig Søn — noget og derefter prygler ham derfor. Titus som nemlig ved at læse Timotheus' Epistel til at tænke paa en Prædiken, han hørte for nogen Tid siden. Emnet var den brede og den trange Vej. Men hvem vandrer saa paa den brede, og hvem paa den trange Vej? Mon ikke forfærdelig mange Menneſter trænger til at faa dette Spørgsmaal klaret? Og er Titus nu end kommen længere i Rationalisme, end han selv anede, saa kan han dog ikke alene taale at høre Guds Ord forkyndt saaledes, som det gør Forskel paa Tro og Vantro, paa Sællighed og Verdslyst — men ogsaa glæde sig derved. I nævnte Prædiken blev der bl. a. sagt, at alle vantro Menneſter vandrer paa den brede Vej, men de er der i mange Afstigninger. Der er de mange, som har taget Afstand fra Guds Ord og Guds Værn i den Grad, at de bespøtter, forfølger og hader alt, der hører Herren til. Men der befinder sig ogsaa mange pæne og elstverdige Menneſter, der kun er omvendt en Gang, nemlig fra Gud til Verden. Men for dem alle er det ejendommeligt, at „de tager det ikke saa nøje.“ De tager det ikke saa nøje med deres Tanker, Ord og Gjerninger. De tager det ikke saa nøje, om de lyder lidt, bebrager lidt, tager Guds Navn lidt forsængeligt; de tager det ikke saa nøje med f. Eks. Raadetiden, de tager det ikke saa nøje herken med Menneſters eller Guds Ord. De tager stundom fra, eller de lægger til. Forhaabentlig er det af Bannvare — thi ligesom kan jo let se at Timotheus er kommen til at tage fra og lægge til Titus' Meddelelser om vor Kirkefrygt. Titus skrev: „Vi har ikke tænkt at have nogen særlig Indvielse, derimod stiller vi efter, naar Arbejdet er fuldført, at saa — vil det gaa an at falde det en kristelig — fælskabelig Sammenkomst for bl. a. ved denne Anledning at faa Vælsighed til at sige alle Giverne til Arbejds Udseelse „Lofvnde Tak!“ Der til bemærker Timotheus: „Og saa fortæller du (Titus) videre, at I ikke tænker paa at faa nogen særlig kirkelig Indvielse med Guds Ord og Guds Værn for Krypten, men at den derimod uden videre skal tages i Brug ved en fælskabelig Sammenkomst“. Enhver, der kan læse, vil se, at det er en væsentlig Forskel paa disse to Citater. Titus nævner ikke med et Ord, at der ikke skal bruges Guds Ord og Værn; naar vi tager vor Krypt i Brug. Det vilde da vist ogsaa være et helt Overmaal af Rationalisme ikke at bruge Guds Ord og Værn. Og hvorfor mon undlade Timotheus Ordet „kristelig“? Er det ikke et rationalistisk Ind-

lingsord? At en Kirkefrygt skulde indvies ligeom en Kirke, hvor de enkelte Dele nævnes og indvies til helligt Brug, har Titus ikke vidst, før han nu under Svæben faar det at vide. Titus har været med, hvor et nyt Hjem blev taget i Brug med Tak og Værn om Herrens Velsignelse over det o. s. v. Og paa lignende Maade har vi tænkt os, at det gik an for os at tage vor Kirkefrygt i Brug. Titus haaber, at vi alle tager mod Krypten som en Gave fra Herren, og selvfølgelig skal ikke alene Menneſter, men ogsaa Herren have „Lofvnde Tak“. Vi tilføje, vi offentliggør ikke altid, naar vi bruger Guds Ord og siger Herren Tak, men betragter det ved enhver Sammenkomst som noget selvfølgeligt. Titus haaber, at her er en lille Skole, der forsøger at stamme paa og faa imaat at efterfølge de apostoliske Formaninger: Og alt, hvad I gør i Ord eller Handlinger, det gør alt i vor Herres Jesu Kristi Navn“. „Siger altid Gud og Faderen Tak for alle Ting i vor Herres Jesu Kristi Navn.“

Det være langt fra os at vilde lægge „Spiren til Lorden“ i den forenede Kirke. At Timotheus ud fra Titus 1, 3 forsøger at godtgøre, at Kirkefrygter skal indvies, kan Titus ikke forstaa. Hvad „Timotheus“ haaber som „utvivlsomt“ staar for Titus som meget tvivlsomt. Slige Fortolkninger synes Titus falder jævnt godt sammen med nogle af Midelalderens teologiske Spørgsmaal. Man spurgt: „Kunde Guds Søn ikke ligesaa vel været Guds Datter?“ Og: „Hvad er Jesus' Synd, enten at faa tvivlede Menneſter ihjel eller at lægge et Par Eko for en fattig Mand om Søndagen?“

Sluttelig: Hvem er Timotheus? Formodentlig er han bedre kendt under et andet Navn. I bekræftende Tilfælde skulde Titus antage, at det vilde være hæderligere for ham, om han siden skulde finde det fornødent at give Titus Prygl — da — for at komme med aaben Bende.

Og hvad er Timotheus? Han siger: „At er ikke høfjærlige.“ „Vi mindes begge med Kærlighed den gamle Paulus“. Spørrelses ved Timotheus, at Titus mindes den gamle Paulus med Kærlighed? Enhver kirkelig Retning har vel nok en særegen Talemaade. Og var det ikke ejendommeligt for en vis kirkelig Retning i sin Tid, at man lode meget i Ordet god. Det var „gode Menneſter“ og „den gode Gud“ osv. Hovedsagen var ikke at tale til men at tiltale.

Titus.

Korrespondancer

Dane Valley, Mont.

Med Redaktørens Tilladelse vil jeg skrive nogle Linier i „Danfæren“ fra Dane Valley, Mont.

Da dette er første Gang, jeg skriver i „Danfæren“, vil læserne nok have mig undskyldt, om det ikke er saa godt sat sammen som saa mange ærede Korrespondenters Produkter.

Der har ikke været skrevet herfra i lange Tider; men jeg kan forstaa, at det ikke er paa Grund af Misvæst, men andre Grunde, som ikke kan forklæres her. Der var et Søndagskolemøde her i Juli Maaned, som Danfæren kom til fra mange Steder — Coalbridge, Mont., Danville, N. Dak., Bombells, N. Dak., Kenmare, N. Dak., og Sibidien, Mont. Mødet holdtes i den nye Kirke, som var lige bleven færdig. Ebenezer Menighed har ogsaa Prædiken, som Past. S. P. A. Hansen og Hustru nu lever i. Past. Hansen blev viet til Miss Dora Nelson Dagen efter Søndagskolemødet. Begyndelsen her er god ogsaa i financel Henseende, da Menighedens Gjælden nu sættes til en Værdi af \$2500.

Varskødet for N. Dak. Kreds skal afholdes her i Dane Valley i Døgene 9, 10, 11, og 12. November. Der ventes besøgende fra N. Dak., Canada og andre Steder, som Kredsen indbefatter. Past. Christianen, Samfundets

Formand, ventes hertil i en nær Fremtid.

Dagens almindelige Spørgsmaal er jo her som andre Steder Regn, Vejr, Vind og Grøden. Da jeg nu har været her 4 a 5 Maaned, kan jeg ogsaa give mit Ordsmomme upartisk i den Retning. Jeg har set Svæben faaet og høstet, og kan anbefale dette her Settlement til Landsmænd, som søger et fremtidigt Hjem, hvor opdyrkede Jærme kan købes for en rimelig Pris. Det er lige i den Periode, at Landet er gaaet fra Nødsstand til Vand med Støbe paa, og det er her som andre Steder, at noget af det, som er at faa at købe. Dane Valley Land Company, som averterer i „Danfæren“, kan jeg anbefale paa det bedste. Det har Jærme til Salgs i og omkring Dane Valley. Det er mig fortalt af Dane Valley Land Co., at da den fore. Kirkes Folk har begyndt Kirkearbejde her, saa vil Kompagniet give dem første Anledning til at købe disse Jærme, som nu er til Salgs i Dane Valley. Men det vil kun være en kort Tid da Kompagniet ogsaa vil henvende sig til andre om at komme og tage dette Land i Besiddelse. Men da Anledningen er jo aaben for „Danfærens“ Læsere, for dem, som tænker paa at komme til disse Egne, saa er nu Tiden at tage en rask og fast Beslutning at se det Land, som Kompagniet averterer. Kom med en af de første „Excursions“, som afgaar hver første og tredje Tirsdag i hver Maaned. Som jeg forstaa, som Danfæren her for ca. 6 Aar siden, og de er bleven ved at flutte her ind til nu, og det er endnu Blads for mange flere. Jeg forstaa, at her er ingen, som har fluttefeber endnu. De, der vil følge Jærme, er ikke Danfæren, men af andre Nationer.

Ser er andre Fordele, som ikke findes i andre Settlementer, saa som Brændsel for Vinterens Brug. Kulminer findes paa forskellige Steder; Kul kan købes for \$2 pr. Ton lige i Settlementet. Dane Valley har altid haft god Jærnebaneforbindelse. De fleste har ikke haft over 7—10 Mil til Jærnebane og By. Men nu er det bedre, da den nye Bainville-Plentywood Branch af Great Northern R. R. gennemfører Settlementet. Nye Byer og Markedspladser er sprunget op i og omkring Settlementet, saa mange af vore Landsmænd bor i eller i Nærheden af de nye Markedspladser.

Jordbundens Beskaffenhed er en fort Muldhord med Ler til Underlag. Den giver en god Afgrøde af alle Slags Sæd, hvad særlig og kan ses i Aar; og da Landet har kun været jærmet fra 4 til 5 Aar, er det saa at sige nyt Land.

Paa Grund af alt det, som jeg har set, kan jeg anbefale dette her Settlement til mine Landsmænd af den fore. Kirke. Og jeg vil lige til Slutning, at de, som vil have mere Oplysning om Settlementet og Landet her, gør bedst i at henvende sig til Dane Valley Land Company, Culbertson, Mont. R. P. C.

Council Bluffs, Iowa.
Søndag den 13. August sluttede vor Sommerfeste med en Udflugt til Fairmount Park, ved hvilken Vælsighed Pastor Bertsen og Sind. James Petersen, som har været Værer her, talte for os. Det var en Væstmøelse, at alle Børnene skulde have fri „Ice Cream“, og Udgifterne dækkedes ved en Kollekt, som optoges under Fiesten. Medens saa andre, der ønskede noget af de faldende, se Sager kunde købe disse for 5 Cts.

Kollekten dækkede imidlertid hele Udgiften, og dermed blev Fiestens Månspunkt, at alle haade smaa og store fik fri Ice Cream.

Alt Nyheder er der kun saa herfra, alt synes at gaa sin jævne Gang.

Naar „Skriver“ modtager „Danfæren“, er Korrespondancerne altid noget af det første, han ser efter, og han er næsten altid glad ved at læse dem. Naar jeg skriver „næsten altid“, har det sine Grunde.

Der er nemlig flere Gange i disse Korrespondancer, haade for længere Tid tilbage og ogsaa for

COPENHAGEN SNUFF
GARANTI FOR KVALITET OG RENHED.
COPENHAGEN SNUFF er tilberedt af den bedste, gamle, rige, stærk aromatiske Bladtobak, til hvilke kun saadanne Ingredienser er tilsat, som er naturlige Blandingsstoffer til Bladtobak og absolut rene Aroma-Ekstrakter. Snusmalingsprocessen bibeholder Tobakkens gode Egenskaber, og alle de bitre Stoffer og Syrer, som findes i naturlig Bladtobak borttages.
COPENHAGEN SNUFF ER DEN BEDSTE BAADE TIL SKRAA OG SMUSNING.
Facsimile af Garanti i hver Forlang Copenhagen Snuff.
American Snuff Company

nylig, blevet givet en Kritik over andre Penneførere, som har bragt det Resultat, at de lagde Pennen bort og gik ud af Skriverens Kæf-

Nu, Kritik er god, den trænger vi alle til, haade Selbtkritik og andres, vel at mærke naar den kommer i den rette Aand, og ganske særlig naar den kan føres Mand og Mand imellem og ikke for Offentlighedens Sjæle. At Korrespondancer ofte trænger til Kritik, er vel uden Tvivl, men denne tror Skriver, vi rolig kan lægge i Redaktørens Hænder.

Der er ikke for mange Skribenter, saa lad os ikke med Kritik faare de saa, der er og maa'ke give dem Dødsstødet, men inderere opmuntre hverandre i den ædle Skribefunst.

Kommer der en Artikel, som er mindre god, ja saa kan vi være vis paa en Ting, dette at den gaar i Radvirkurven! (Erfaren Mand er vel at høre!)

Derfor Skribenter, fremad med Pen i Haand, ligesom en Trop Soldater, der rykker frem med deres General i Spidsen; thi det maa vi alle huske, at ogsaa vi har en General i Redaktøren, og han skal nok lede os fremad til „Danfærens“ Bedste.

„Skriver“.

Carpio, N. D.

Med Redaktørens Tilladelse vil jeg atter lade høre lidt fra os her ved Carpio, særlig da jeg har læst Pastor J. J. Kildigs Meddelelse fra Kenmare. Jeg er bange for, at vore „Dickson“ Benner i Canada, er bleven bekymrede for os ved Pastor Kildigs Meddelelse om Sjælen ved Kenmare; men jeg kan da trose eder med, at om Sjælen end ikke paa langt nær, blev saa god, som det i Foraaret og paa Forjommeren saa ud til, at den skulde blive her, saa er den dog meget bedre, end den var i Hjør (her i Nabolaget da). Uagtet der inde i Byen for en Stund siden hørtes ligeom en lille Klageklang, der lød paa, at det var nærmere „Hungersnød“ i United States nu end nogen Sinde før. Men Gud ske Lov og Tak, her er dog vist ingen isblandt os, som har lidt nogen nævneværdig Nød endnu. Herren vor Gud er jo god imod os, langt, langt bedre, end vi har fortjent det.

Søndag Aften den 20. Aug. iagttoges et underligt Syn af saakaldte „Seethlightning“, i den østlige Horizont, næsten som en stadiig brændende Ildis omme bag Skyerne. Det Syn kunde ikke andet end minde Redaktøren af disse Linier om „Nidsen, der brænder med evig Svool“ — som jeg en Gang læste om, at „Sagnprofeten og alle hans Tilhængere skulde dø i“ — Men nok om det; det er vel endnu, som det gamle danske Ordsprog siger, at „Menneſter spaar, men Gud raader“. Eller er Regeringen taget fra ham? Eller mon han har nedlaet den? — Jeg vil nu allerselvst til, at der virkelig er en Gud til, som styrer alle Ting, og at den Herre Jesus Kristus, vor forsøttede og igen opstandne Herre og Frelser, har al Magt i Himmelen og paa Jorden, og dermed ogsaa i mit arme fattige Hjerter.

Siden sidst, I hørte fra os, har vor Præst oplyst sin Gjerning isblandt os, begrundet paa nedbrudt Selbred. Menigheden sendte saa Rådskrevet til Pastor Ole Sørensen (nok i Kritikpræst) Vinfred,

STATE FAIR
SEPT. 4TH TO 8TH 1911
LINCOLN
THE STATE'S BEST PRODUCTS
TWO AEROPLANES IN DAILY FLIGHTS
LIBERATI MILITARY BAND AND
GRAND OPERA COMPANY OF 61 PEOPLE
GREAT RACES · PATTERSON SHOWS.
FIREWORKS, NIGHT RACES, VAUDEVILLE.

Skovgaard-Petersens Smaaskrifter.

Følgende Skrifter af Past. Skovgaard-Peterien, der fandtes i et beskadiget Tilstand blandt vort brandfadede Lager, er nu istand- sat og indbundet tilfammen i nyt Skirtingsbind:

1. Lærings Vejledning i et kristent Ungdomsliv.
2. Beskæftigelse i et kristent Ungdomsliv.
3. Omvender eder, thi Himmeriges Rige er kommet nær.
4. Hvorledes findes Guds Villie?
5. Kristus og de studerende.

Tilfammen 236 Sider. Sælges saa langt Oplaget rækker for den overordentlig billige Pris af 50 Cents.

Dan. Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Danville, N. Dak.

Da jeg i lang Tid forgæves har ventet at se noget i „Danfæren“ herfra, saa tillader jeg mig at meddele lidt fra denne Koloni. Sjælen begynte første Uge i August, men er ikke skreden meget fremad til i Dag, den 16., grundet paa, at vi faar af og til Regn, og noget blev faaet langt ind i Maj. Vi har efter mit Syn ikke manglet Regn i Sommer. Engene er igen saa grønne, som det var i Juni. Vi hører rig Vælsignelse paa vore Marker. Jaar vi ikke sagl, saa faar vi en god Høst her paa Egnen. Pastor Kjeller, jeg kan glæde Dem med, at De faar en god Høst og en Del af den er meget. Her er store Regn paa, at det gaar fremad. Her bygges meget. Mr. S. Simonson har bygget et stort „Granary“, som rummer Tusinder af Bushels. Chr. Andersen har bygget en ny „Barn“, og et pragtfuldt Stuehus. Smed Larién har bygget Stuehus, Carl M. Jensen har bygget „Barn“, Jens Hansen har bygget „Barn“, Smed Nevi har forandret sit Værksted en Del; han har faaet „Trikhammer“, Silbesten, som pusler Pløvskeernes Røser, en Mølle, som Jærmerne stiftigt besjæger. Gasolin bruges som Drikraft. Nogle byggede 1910, saa det kan med rette kaldes Fremskridt. Her er flere, som har bygget, men som jeg ikke ved Besked om. Gennem Sommeren har her været mange at besøge os. Jeg ved ikke Rede paa ret mange af dem. Pastor Kildig og Hustru var en Tur her oppe. Pastor Kildig indlæste Pastor Mengers i sine tre Menigheder — Kenmare, Smaas og Danville. Pastor

Kildig jagde, at han lyntes godt om den Fremgang og den Frugtbarhed, som Markerne den Gang viste. Han sagde: „Jeg skal sandelig skrive et Stykke til „Danfæren“ om hvorledes jeg fryder mig ved at se denne Egn.“ Men at, den Loven er ærlig, men den Gølden er saa besværlig. Past. Kildig og Hustru var her saa fort, fordi Pastor Kildig skulde absolut hjem til 4. Juli. Men saa kom Jens Dissen og talte ved vor 4. Juli Fæst. Pastor Mengers talte ogsaa i Dagens Anledning. Talerne var paa Dansk, hvad vel er mest passende ved danske Sammenkomster. For Tiden er Missionær Jens Dissen her og holder dansk Skole.

Solem Nielsen, som for et Par Aar siden rejste til Kenmare, er kommen tilbage og bor isblandt os. Han ønskes velkommen. Peter Møller var ogsaa borte en Tid, men er kommen tilbage og vil nu til at farme.

En ung Mand, som vi kalder Jens Samand, rejste i Foraaret til Kenmare. Han er ogsaa kommen tilbage. Vær alle velkommen, ja vær velkommen alle, som ønsker at bo isblandt os. Her er endnu Land at faa ved at henvende sig til Væksende, som her er, eller til Hans Andersen, Louis Christensen, Danville, eller til C. D. Larjen, Westby. Navnet Westby er et nyt Posthus, som er blevet i den nordre Del af Danville. Her er en god dansk lutherisk Menighed, gode Skoler, og Menigheden betjenes af en god Præst. Hvem der ønsker, som og se, om det hele er Sandhed. Her er Frød for Vjet, som det ser ud i Dag. Der var for nogen Tid siden et Stykke i „Danfæren“ her fra Danville med Navnet Thomas under. Hvad mon hans rigtige Navn er? For nogen Tid siden var her en, som hengte det lille — e som Underkrift. Er det ikke anonymt, ærede Redaktør? Bladets Arbejdere og Læsere vær venligt hilset af undertegnede.
Ole Jensen,
Danville, N. Dak.